

תת"ע 965/08/18 - מדינת ישראל נגד מוחמד חג'אזי

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

תת"ע 965-08-18 מדינת ישראל נ' חג'אזי
בפני כבוד השופטת אסתר טפטה-גרדי

בעניין: מדינת ישראל באמצעות עו"ד תומר יצחקי

המאשימה

נגד

מוחמד חג'אזי

הנאשם

הכרעת דין

החלטתי לזכות את הנאשם.

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירה של שימוש בטלפון, או אחיזה בו, כשהרכב בתנועה, שלא באמצעות דיבורית, בניגוד לתקנה 28(ב)(1)(א) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961.
 2. התמצית העובדתית היא שביום 19.3.18, בשעה 22:40, נהג הנאשם, בכביש 4, ק"מ 232, מדרום, במונית-זוטובוס, מסוג "פולקסווגן", מ.ר. 9702725, כשהוא אוחז או משתמש בטלפון, שלא באמצעות דיבורית.
 3. הנאשם כופר בעבירה המיוחסת לו. לשיטתו, הטלפון האיר, במהלך הנסיעה, ידיו היו על ההגה, והוא כלל לא נגע בו, אולם השוטרת סברה, בשל כך, בטעות, שהוא אחז בו בידו.
 4. התביעה, טוענת, מנגד, שהשוטרת הבחינה בנאשם אוחז בטלפון הנייד, בידו הימנית, בעת שנהג במונית, ועל כן יש להרשיעו בעבירה המיוחסת לו.
4. מטעם התביעה העידה השוטרת אור מילוא (להלן - השוטרת מילוא), עורכת הדוח. כן הוגש ת/1 - הדוח. מטעם ההגנה העידו הנאשם ונוסעת שהייתה עמו ברכב, גב' זינה אשירוב.

החלטתי לזכות את הנאשם מהטעמים הבאים:

עמוד 1

5. מהדוח עולה שבמהלך סיור של השוטרת, ושוטר נוסף, בשם דור, כשהניידת בנתיב השמאלי, הבחינה השוטרת בנאשם נוסע, במקביל אליה, בנתיב הימני, בכיוון נסיעתה. אותה עת אחז הנאשם בידו הימנית, בטלפון נייד, בגודל בינוני, בגובה ההגה, כשצג הטלפון מאיר על פניו. השוטרת כרזה לו לעצור בצד, ושמרה עמו על קשר עין עד שנעצר. צוין שהראות הייתה טובה, עמודי התאורה דולקים והחלונות שקופים. צוין שמלבד הנהג היו עמו 3 נוסעים נוספים והוסברה לו מהות העבירה. בדברי הנהג נרשם: "**לא דיברתי בטלפון**".

6. השוטרת ציינה שאינה זוכרת את האירוע, והתבססה בעדותה רק על הדוח (עמ' 3 לפרו', ש' 18). לשאלת הנאשם, האם ראתה אותו אחוז בטלפון ביד ומצמיד אותו לאוזן, הפנתה את הנאשם לרישומיה בדוח, ממנו עולה שאחז את הטלפון ביד ימין, כשצג הטלפון מאיר את פניו (עמ' 3 לפרו', ש' 24-25).

לשאלת הנאשם, "בטח אם הטלפון נדלק הוא יאיר על פני", השיבה: "**מה שראיתי זה מה שרשמתי**" (עמ' 4 לפרו', ש' 4).

7. הנאשם העיד שהכביש בו נסע היה חשוך, השוטרת חלפה על פניו במהירות, בנתיב השמאלי, ורק בעת העקיפה נסעה במקביל אליו (עמ' 4 לפרו', ש' 17-18). לדבריו, לאחר שהשוטרת עצרה אותו, הוא הסביר לה שהטלפון שלו גדול, מונח על מגנט, ונדלק מעצמו, ואין זה אומר שהוא אחז בו. כן ציין שברשותו אוזניות לדיבור בטלפון, בעת הארוע הטלפון היה בטעינה, הוא דיבר עם הנוסעים שהיו ברכב, ואין לו כל אינטרס לדבר בטלפון בעת נהיגה (עמ' 3, ש' 21-23, עמ' 4 לפרו', ש' 13). לשיטתו, ידיו היו כל העת על ההגה והשוטרת לא יכלה להבחין במתרחש ברכבו, כשהיא במקביל אליו, היות שרכבו גבוה וחשוך (עמ' 4 לפרו', ש' 25). זאת ועוד, לדבריו, לצד השוטרת ישב חייל, ולא שוטר (עמ' 3 לפרו', ש' 20).

לטענתו, אחת הנוסעות אף פנתה לשוטרת וציינה שהוא לא דיבר בטלפון, והטלפון רק האיר (עמ' 4 לפרו', ש' 13-14).

כשנשאל האם בכביש היו עמודי תאורה, ציין: "**אין שם שום תאורה כל הדרך חשוכה**" (עמ' 5 לפרו', ש' 3).

בסיכומיו הוסיף וציין: "**אני בטוח במאה אחוז שלא ביצעתי את העבירה. הטלפון דלק עקב התזוזה ולא מעבר לכך**" (עמ' 6 לפרו', ש' 22).

8. עדת ההגנה, שישבה במושב שמאחורי הנהג, מצד ימין (עמ' 5 לפרו', ש' 29), תמכה בגרסתו של הנאשם. העדה מסרה שנסעה עם הנאשם, במסגרת הסעת עובדים, כשלתע שמעה את צמד המילים: "תעצור בצד". לדבריה, בעת הארוע הנאשם דיבר עם הנוסעים, וכלל לא נגע בטלפון, ו"**הטלפון היה דבוק לזה**" (עמ' 5 לפרו', ש' 17-19). לשיטתה, השוטרת סברה, בטעות, שהנאשם נגע בטלפון, היות שהטלפון נדלק, ומסביב היה חשוך, אולם, בפועל הטלפון נדלק "**בגלל קפיצות**" (עמ' 5 לפרו', ש' 19-20). לדברי העדה פנתה לשוטרת והסבירה שהנאשם לא נגע בטלפון, אולם זו לא התייחסה לדבריה (עמ' 5 לפרו', ש' 20-21).

העדה ציינה, שהמקום היה חשוך, ללא תאורת רחוב (עמ' 5 לפרו', ש' 29), ושהנאשם דיבר עמה, והחזיק את ההגה בידיו (עמ' 6 לפרו', ש' 1-5).

9. לאחר ששמעתי את עדויות השוטר, הנאשם ועדת הראיה, שהביא עמו, ועיינתי בדוח, השתכנעתי שיש לזכות את הנאשם מהאישום המיוחס לו.

הנאשם הציג גרסה אחידה ועקבית, שנמסרה על ידו כבר בעת מתן הדוח, והותיר עלי רושם אמין, ואני מקבלת את גרסתו כמהימנה. על פי גרסתו, דיבר עם הנוסעים ברכב, בעת המקרה, אחז בהגה, הטלפון היה מונח על מגנט, והאיר, עקב תזוזה.

עדת ההגנה מסרה גרסה שתומכת בגרסתו של הנאשם. עדה זו ישבה במושב שמאחורי הנהג, מימין, והיה באפשרותה להבחין במתרחש בתא הנהג.

השוטר, לעומתו, ציינה שאינה זוכרת את הארוע מעבר לרשום בדוח. על אף שהיה עמה שוטר נוסף, כעולה מדוח, זה לא כתב דוח פעולה או מזכר כלשהו על הארוע, שהיה בו כדי לתמוך בגרסתה. דבר זה תמוה, בפרט שהנאשם טוען שלצד השוטר ישב חייל ולא שוטר.

תמוה אף שהנאשם ועדת ההגנה ציינו שהעדה פנתה לשוטר והסבירה שהנאשם לא נגע בטלפון, אולם דבריה של העדה לא באו כלל לידי ביטוי בדוח.

10. לאחר ששמעתי את העדים לפני ועיינתי בראיות שהוגשו, השתכנעתי שבנסיבות העניין, יש לזכות את הנאשם מהעבירה שיוחסה לו.

סוף דבר.

11. בהינתן האמור, הרי לא הוכח לפני שהנאשם אחז או השתמש בטלפון, בעת נהיגה, שלא באמצעות דיבורית, ועל כן החלטתי לזכותו מהעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

המזכירות תשלח העתק הכרעת הדין לצדדים.

זכות ערעור תוך 45 יום מהיום לבית המשפט המחוזי.

ניתנה היום, ח' תמוז תשע"ט, 11 יולי 2019, במעמד הצדדים